

praxis; men at give Dyrlegepraxis fri for Joll, der give sig af med den Slags Kvaksalveri, tror jeg vilde være noget dristigt. Naar det ærede Medlem mente, at der her i Landet var Mangel paa Dyrleger, og at man paa visse Egne ikke kan faae den fornødne Hjælp, saa hidrører det ikke fra, at der er Mangel paa Dyrleger. Tvertimod, det er mig bekendt, at det er meget vanskeligt for endel af dem, der udgaa som examine-rede Dyrleger, at finde Erhverv, og at et ikke ringe Antal af dem i den senere Tid vandrer ud af Landet og gaar til andre Lande, f. Ex. til Østfalenland. At der kan indtræffe Tilfælde, hvor man i tyndt befolkede Egne kan have Vanskelighed ved i et Dieblis at faae sat paa Dyrlegen, er ligesårem en Følge af, at Egnen er saa tyndt be-folket, og det vil der ikke kunne raades Bod paa; thi hvis en Dyrlege skal nedfætte sig paa et saadant Sted, maa Forholdene være saaledes, at han kan leve der, og skulde det bringes til, at der i tyndt be-folkede Egne skulde være en Dyrlege i Nærheden af enhver Gaard eller i hver By, saa vil det igjen medføre, at de Paagjældende maa bringe store Offre, eller Staten maatte træde til og give et ekstraordinært Bidrag dertil; og, saavidt mig be- kendt, gjør Staten ogsaa allerede Noget i saa Henseende. Jeg vil kun udtale mig imod, at det skulde være formaaltstjenligt, som det ærede Med- lem fra Thisted udtalte sig i Retning af, at løs- give Netten til Dyrlegepraxis, saa at Enhver, der vil give sig af dermed, skal kunne praktisere. Det er ikke saa ganske fmaa Fordringer, der stilles til de paagjældende unge Mennesker; de maa læse ikke saa lidt og maa vist være mindst et Aars Tid om at naae det Maal, der er sat. Det koster ikke saa ganske lidt. Naar man veed, hvor let det er for enhver Klubbrer, der giver sig af med Menneske- eller Dyrlegevirksomhed at vinde Ind- gang hos den mindre oplyste Del af Befolkningen, kan man ikke finde det rigtigt at vanskeliggjøre dem, der have lært Tingene og forstaa dem til- gavn, at leve, medens de Andre gaa omkring og gjøre maaste ligesaa megen Skade som Gavn. Jeg tror derfor, at man maa være varsom fra Lovgivningsmagtens Side med at anbefale at gaa i den Retning.

Jagd: Jeg maa først berigtige den Ytring af min ærede Ven, som nu talte, at jeg havde forlangt, at der skulde gives Enhver fuldstændig fri Afgang til at øve Dyrlegepraxis. Saaledes lød min Udtalelse ikke. Den lød derimod i Sam- klang med den Ytring af det ærede Medlem, at de Vaand, der hvile paa Dyrlegenæringen, skulle løsnes. Jeg har ikke villet præcisere, hvormeget disse Vaand skulle løsnes, eller hvor stor Frihed der skulde gives paa det Omraade, thi det fore- ligger ikke. Der er kun Tale om et enkelt Menne- ske, som man ønsker i dette Dieblis skulde nyde Godt af Thingets Indstilling, og det var kun til

Støtte for dette Andragende, at jeg fremsatte nogle almindelige Bemærkninger. Men da de nu ere blevne fremdragne af det ærede Medlem, bliver jeg dog nødt til lidt nærmere at betegne, hvad jeg mente. Min Mening var, at medens det, som har særlig Interesse for det Offentlige, f. Ex. hvad der angaar smittsomme Sygdomme, absolut maa være under Statens Kontrol, skal Staten derimod med Hensyn til det, der berører de Pri- vates Omraade, ikke med saa plump Haand gribe hindrende ind, som det nu er Tilfældet med Hensyn til Dyrlegenæringen. Hvor der virkelig ikke staar Andet paa Spil end Huseierens per- sonlige Eiendom, bør man dog virkelig ikke sige: Staten maa sørge for Din Eiendom, derfor forbyde vi Dig at tage den Hjælp, som Du trænger til, og som Du selv finder at kunne være tjent med. Bidere gaar min Fordring ikke. Der tales i vore Dage saa Meget om Humanitet. Jeg veed ikke, om dette Begreb nu ogsaa skal overføres paa Høvederne. Under alle Omstændigheder finder jeg, at det er en altfor stor Humanitet at gaa saavidt at formene en Mand at kunne faae den eneeste Hjælp, hvortil han har Afgang.

Chr. Jensen: Det er i Anledning af, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Dønsø Amts 2den Valgkreds (N. Andersen), at jeg begjærede Ordet. Det forekommer mig, at han talte Dyrlegerens Sag saa varmt, at de selv ikke kunde have gjort det bedre. Jeg skal ikke negte, at det Forslag, her foreligger, synes jeg, at vi absolut bør stemme for, og det var heller ikke det, som det ærede Medlem særlig modfattede sig, men han gik videre og angreb det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb). Det forekommer mig, at det første Foredrag af det ærede Medlem for Thisted var saa velbegrundet, at jeg kunde tiltræde høert Ord deraf. Han frem- hævede adskillige Momenter, som jeg ikke syntes kunde give det ærede Medlem for Dønsø Amts 2den Valgkreds Anledning til at angribe, men som jeg tvertimod fandt fuldkommen naturlige og rigtige. Det ærede Medlem omtalte Kreatur- vask. Vi have paa min Egn i mange Aar haft Erfaring for, at den Vask, vi have faaet besørget af Mænd, der ikke ere Dyrleger, har været mere omhyggelig end den, der blev besørget af examine- rede Dyrleger. Disse foretage i Reglen ikke Vassen selv, men lade Andre gjøre det; men de Mænd, der ere oplærte til at foretage den Vask ved at faae Bæst af ældre Dyrleger, som ikke have lagt Skjul derpaa, ere som sagt ofte mere omhygge- lige dermed end selve Dyrleger. Vi have haft mange Tilfælde i vor Egn, hvor det endnu ingen Nytte har gjort, at Dyrlegerne have vasket Kreaturerne, eller hvor de have brændt dem; men jeg kender intet Tilfælde, hvor en Uegamineret har vasket, og hvor der er stet Skade derved. Det er de praktiske Forhold, som vi lægge Vægt paa,